

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021181 18 Кж
Бања Лука, 13.3.2018. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Н.У., због кривичних дјела организовани криминал из члана 383.а став 2. у вези са кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, и разбојништва у покушају из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, у поступку неправог понављања кривичног поступка, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 18 Квл од 21.02.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.3.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Н.У., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 021181 18 Квл од 21.02.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 021181 18 Квл од 21.02.2018. године, одбијен је захтјев осуђеног Н.У. за неправо понављање кривичног поступка и обједињење казни затвора, изречених правоснажним пресудама Округног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 17 К-п од 08.9.2017. године (којом је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци и Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007201 11 К од 17.10.2011. године (којом је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, у којој није навео жалбене основе, са приједлогом да се жалба уважи. У основи, приговорима из жалбе се оспорава правилност закључка садржаног у образложењу побијаног рјешења, као и ваљаност датих разлога, са тврдњом да

су испуњени услови за изрицање јединствене казне затвора за дјела извршена у стицају, па тиме и услови за неправу понављање кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Одлучујући о захтјеву осуђеног за неправу понављање кривичног поступка, који је поднесен 06.02.2018. године, првостепени суд је правилно примјенио одредбу члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17), те побијаним рјешењем тај захтјев одбио, као неоснован.

Образложене разлоге, дате у побијаном рјешењу, као ваљане, овај суд у цјелости прихвата, па се њихова правилност и законитост, жалбеним приговорима не може оспорити.

Наиме, према одредби члана 341. став 1. ЗКП РС, правоснажна пресуда може се преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Надаље, одредбом члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске, који је ступио на правну снагу прије него што је осуђени поднио захтјев за неправу понављање кривичног поступка, као ванредни правни лијек, прописано је да, у случају ако је осуђено лице издржало казну затвора по ранијој пресуди, а прије него што је почело ново суђење за кривично дјело, неће се примјенити одредбе члана 56. тог Закона (стицај кривичних дјела).

У конкретном предмету, првостепени суд је утврдио (а жалбом се правилност таквог утврђења не оспорава), да је осуђени издржао изречену казну зазора у трајању од 2 (двје) године по ранијој пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007201 11 К од 17.10.2011. године (ступио на издржавање казне затвора 27.02.2012. године, и према рјешењу Комисије за условни отпуст Министарства правде Републике Српске број 08.0330/246-176/13 од 06.9.2013 године, пуштен на условни отпуст дана 11.9.2013. године, а редован истек казне 27.01.2014. године), прије него што је почело ново суђење у кривичном предмету Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 17 К-п, и донесена пресуда дана 08.9.2017. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци.

Ради тога, овај суд налази, а супротно аргументима из жалбе, да није било законских услова за примјену одредбе члана 56. став 1. Кривичног законика Републике Српске и изрицање јединствене казне затвора за кривична дјела извршена у стицају, па тиме ни законских услова за неправу понављање кривичног поступка, у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења примјеном члана 327. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић